

Marineministeriets

Kundgørelser for Søværnet

B.

for

Aaret 1926.

Kjøbenhavn

Centraltrykkeriet

• 1946

Register.

Redningsvæsen:

Side

Reglement for det ved Redningsstationerne ansatte Mandskab . 59

Regler for Beregning m. v. af Understøttelser til Redningsvæsenets Personale og dettes Enker 64

MARINEMINISTERIET.

Kjøbenhavn, den 31te December 1926.

Kundgørelse for Søværnet.

8. Reglement

(af 12te Oktober 1926)

for

**det ved Redningsstationerne ansatte
Mandskab.**

§ 1. Det ved en Redningsstation ansatte Mandskab er forpligtet til af yderste Evne at virke til skibbrudnes Redning. Det har i saa Henseende paa det nøjagtigste at efterkomme de Befalinger, som gives af Bestyreren for Redningsvæsenet, af den ved enhver Station ansatte Opsynsmand eller under hans Fraværelse af Stationens Formand.

§ 2. Ved de med Redningsbaad forsynede Stationer vælger Mandskabet paa Bestyrerens Approbation mellem sig indbyrdes en Formand. Denne Formand er Fører af Baaden og tager Bestemmelse om det Sted, hvorfra Baaden skal gaa ud. I øvrigt varetager han i Opsynsmandens Fraværelse dennes Forretninger.

§ 3. Saasnart Redningsmandskabet er kommet til Kundskab om, at et Skib er indstrandet eller sandsynligvis vil indstrande, har det ufortøvet at begive sig til Opbevaringsstedet for Redningsapparaterne og, for saa vidt disse tages i Brug, at være behjælpelig med deres hurtigst mulige Transport til Strandingsstedet og at betjene saavel Baaden som Raketapparaterne paa bedste Maade efter Opsynsmandens eller Formandens nærmere Anordning.

Da Redningsvæsenets Virksomhed kun tilsigter at frelse Menneskeliv, maa Redningsmandskabet under ingen som helst Omstændighed medtage de skibbrudnes Ejendele i Redningsbaaden, der overhovedet ikke maa benyttes til Bjergning af Gods. Bringer de skibbrudne Gods med i Baaden trods Formandens Protest, er han berettiget til at beordre det kastet over Bord.

Det er forbudt at optage uvedkommende Personer i Redningsbaaden, hvad enten denne anvendes til Redningsbrug eller til Øvelser.

§ 4. Naar Øvelser med Baaden eller Raketapparaterne skal foretages, har Mandskabet at indfinde sig ved Stationen til den Tid, som af Opsynsmanden bestemmes, og der tage Del i alt det Arbejde, som Opsynsmanden i Anledning af Øvelsen maatte anordne.

§ 5. Naar Redningsapparaterne har været afbenyttede eller sat i Bevægelse i Anledning af Strandinger eller Øvelser, og der ikke længere haves Brug for dem, skal Mandskabet føre dem tilbage til Opbevaringsstedet og uden Ophold give sig i Færd med at ordne og bringe paa Plads enhver Ting, som har været i Brug. Alt Tovværk, Sejl, Redningsbælter o. l. maa dog først lægges paa Plads efter at være godt tørret. Dette gælder særlig for Raketlinerne, inden de nedskydes i Linekasserne. Det maa iagttages, at Baaden renses for Vand, Tang, Sand og desl., og at Raketstativet afvaskes.

Det er forbudt paa Opbevaringsstederne at afstryge Tændstikker, ryge Tobak eller henlægge Redningsvæsenet uvedkommende Genstande.

§ 6. Mandskabet maa efter yderste Evne søge at tilegne sig den fornødne Indsigt og Færdighed i Brugen af de ved Stationen anbragte Redningsapparater. Er Stationen derfor forsynet saavel med Baad som med Raketapparater, skal enhver Mand være fortrolig med Anvendelsen af begge Apparater. Han skal følgelig deltage i Øvelserne saavel med Baaden som med Raketapparaterne, hvilke Øvelser i Reglen vil blive foretaget paa samme Dag. Mandskabet skal nøje tilegne sig Indholdet af de det udleverede Vejledninger og Anvisninger og gøre sig bekendt med Anvisningen og Rekvissitterne til skinddødes Behandling og skal søge heri at opnaa tilfredsstillende Færdighed.

Baadmandskabet bør under Kvartalsøvelser af Motorpasseren gøres fortrolig med Motorens Start og Manøvrering.

§ 7. Saavel naar Redningsforetagender finder Sted, som naar Øvelser med Redningsbaaden foretages, skal enhver af Baadfolkene være iført det anordnede Redningsbælte, og det paahviler i Opsynsmandens Fraværelse Formanden at paase Overholdelsen af denne Bestemmelse.

§ 8. Ingen af de Folk, som er antagne i Redningsvæsenets Tjeneste, maa forlade det Sogn, i hvilket Stationen er beliggende, for længere Tid end 24 Timer, uden først at have faaet Tilladelse dertil af Opsynsmanden eller i hans Fraværelse af Formanden, og uden at han stiller en efter Opsynsmandens og Formandens Skøn paalidelig Stedfortræder under Fraværelsen.

Bortrejse fra Stationen paa længere eller ubestemt Tid for at fare til Søs, eller for at udføre Arbejde andetsteds vil ikke kunne tillades nogen i Redningsvæsenets Tjeneste ansat Mand. Derimod vil Orlov til Bortrejse fra Stationen for at kunne drive Fiskeri udenfor Stationens Omraade kunne gives til indtil Halvdelen af Betjeningsmandskabet ved en Station for et Tidsrum af mindst 1 og højst 6 paa hinanden følgende Maaneder i samme Aar. En saadan Orlov kan, naar den er paabegyndt, kun ganske undtagelsesvis forlænges og vil kun blive tilstaaet Folk, der har været ansat i Redningsvæsenets Tjeneste i mindst 1 Aar. Begæring om Orlov sendes, ledsaget af vedkommende Opsynsmands Ud-

talelser til Redningsbestyrerens Afgørelse, og Ansøgningen vil kun kunne ventes tilstaaet, naar Ansøgeren er i Stand til at stille en efter Opsynsmandens og Formandens Skøn skikket Mand, hvis Valg skal godkendes af Redningsbestyreren. Under Fraværelsen oppebærer Stedfortræderen den Lønning og alle de øvrige Emolumenter, der ellers tilkommer den bortrejste.

§ 9. Foruden den fastsatte aarlige Lønning, der udbetales maanedsviis, tilkommer der Mandskabet Ekstrabetaling, der udbetales efter de i efterfølgende Paragraffer givne Regler.

Naar nogen af Mandskabet under et Redningsforetagende eller en Øvelse mister sin Arbejdsførhed, er han i Henhold til Lovene af 26. Marts 1852, § 6, 4. Marts 1857, § 1 og 17. Marts 1882, § 2 berettiget til Understøttelse af Statskassen. Naar en saaledes understøttet Person dør og efterlader sig en Enke, med hvem han har været i Ægteskab, førend han paadrog sig den paagældende Legemsbeskadigelse, saavel som naar nogen af Mandskabet under Redningsforetagender eller Øvelser tilsætter Livet, er hans Enke og Børn ligeledes berettigede til Understøttelse.

Indtræffer der i Tjenesten et Ulykkestilfælde blandt Redningsvæsenets Personale, ydes der den tilskadekomne Hjælp i Henhold til Lov af 6. Juli 1916 om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde.

§ 10. For Redningsforetagender og Redningsforsøg tilkommer der Mandskabet ved en Redningsstation Ekstrabetaling, ikke blot naar de skibbrudne virkelig reddes ved Hjælp af Redningsapparaterne, men ogsaa i de Tilfælde, hvor Redningsapparaterne, efter at være bragte til Strandingsstedet, er afbenyttede efter deres Bestemmelse og betjente paa tilfredsstillende Maade af Redningsmandskabet, selv om det ikke er lykkedes at redde de skibbrudne. Ekstrabetalingens Størrelse fastsættes under Hensyn til Redningsarbejdets Art og Værdighed.

Der tilkommer Mandskabet denne Ekstrabetaling for hvert enkelt Redningsforetagende eller Redningsforsøg, selv om flere saadanne foretages paa samme Dag eller i samme Nat.

§ 11. For Øvelser med Redningsapparaterne tilkommer der Mandskabet Ekstrabetaling, ikke blot hvis Øvelsen har været fuldført, men ogsaa hvis den — efter at Redningsapparaterne har været sat i Bevægelse — paa Grund af Forholdene maa opgives.

For Virksomheder ved indtrufne eller befrygtede Strandinger (»Forgæves Møder«) gives ligeledes Ekstrabetaling.

§ 12. For Møde ved Stationen eller paa et andet Sted i Redningsvæsenets Tjeneste efter eller uden Tilsigelse tilkommer der ikke Personalet Ekstrabetaling i de første 4 Timer, hvis det ikke har været nødvendigt at transportere Redningsapparaterne bort fra Stationen. Efter 4 Timers Varighed tilkommer der Personalet Ekstrabetaling efter nærmere fastsatte Regler.

§ 13. For den i §§ 10 og 11 ommeldte Ekstrabetaling er Mandskabet forpligtet til, naar der ikke længere haves Brug for Redningsapparaterne, at bringe disse tilbage til Opbevaringsstedet og foretage den i § 5 paabudte Rengøring, Tørring og Ordning, selv om Omstændighederne maatte medføre, at dette Arbejde først kan udføres den følgende Dag eller senere. Det beror paa Bestyrerens eller Opsynsmandens Bestemmelse, hvorvidt det hele Mandskab eller kun en Del af samme hertil skal anvendes; i sidste Fald bliver en passende Omgang at iagttage.

§ 14. Naar Apparaterne eller Stationshusene skal underkastes Istandsættelser, og disse paa forsvarlig Maade kan udføres af de til Stationsmandskabet hørende Folk, vil der efter en passende Omgang fortrinsvis blive givet dem Adgang til den heraf flydende Fortjeneste.

§ 15. Redningsmandskabet kan ikke uden lovligt anmeldt Forfald vægre sig ved efter Tilsigelse at udføre Vagt-tjeneste paa Stranden, naar Vejrforholdene efter Opsynsmandens Skøn er af den Beskaffenhed, at Vagt bør udsendes.

Vagtens Længde og de Vagtmandskabet paahvilende Pligter meddeles dette af Opsynsmanden i Henhold til den ham givne Instruks.

Den reglementerede Betaling for Vagthold udbetales Mandskabet maanedsviis.

§ 16. Afskediges nogen af Mandskabet af Redningsvæsenets Tjeneste paa Grund af Alder, Svagelighed eller anden ham utilregnelig Aarsag, har han Adgang til at opnaa Understøttelse efter de til enhver Tid gældende Regler.

§ 17. Dersom nogen af de i Redningsvæsenets Tjeneste ansatte Folk handler imod de gældende Bestemmelser, nægter at gøre Tjeneste, naar det af hans foresatte forlanges, eller paa anden Maade gør sig skyldig i Opsætsighed, viser sig efterladende eller forsømmelig, møder beruset til Tjenesten eller paa anden Maade forser sig, vil han, saafremt Bestyreren ikke finder, at han kan afsone sin Forseelse ved at have den ham ellers tilkommende Ekstrabetaling forbrudt, efter Omstændighederne enten være at afskedige eller anse med Bøde efter Marineministeriets Bestemmelse for saa vidt ikke den almindelige Lovgivning medfører højere Straf.

9. Ministeriet har under 9de November 1926 fastsat følgende:

Regler

for

Beregning m. v. af Understøttelser til Redningsvæsenets Personale og dets Enker.

§ 1.

Foruden de i Henhold til Bestemmelserne i Lovene af 26. Marts 1852, 4. Marts 1857 og 17. Marts 1882 til Understøttelse af Statskassen berettigede har de ved Redningsstationerne ansatte Opsynsmænd, Baadformænd, Baadmænd og Betjeningsmænd Adgang til at opnaa Understøttelse af samme Kasse efter nedennævnte Regler, naar deres Afskedigelse af Tjenesten alene skyldes Alder eller Svagelighed eller anden dem utilregnelig Aarsag.

§ 2.

Endvidere er Enker efter Personer, der har været ansatte i de i § 1 angivne Stillinger, berettigede til Understøttelse efter nedennævnte Regler, naar Manden enten indtil sin Død har været ansat i Redningsvæsenets Tjeneste eller forinden er bleven afskediget paa Grund af Alder eller Svagelighed eller anden ham utilregnelig Aarsag. Understøttelse kan dog ikke tilstaas Enker, hvis Ægteskab er indgaaet efter Mandens Afskedigelse.

§ 3.

Tjenestetid i Redningsvæsenet, der ligger forud for det fyldte 30. Aar, kommer ikke i Betragtning ved Beregningen af Understøttelsen.

Understøttelsesalderen er det Tidsrum, i hvilket Manden efter sit fyldte 30. Aar har været fast ansat ved Redningsvæsenet.

Understøttelsesindtægten er Gennemsnittet af den Lønningsindtægt, som Manden har oppebaaret i de efter hans fyldte 30. Aar sidst forløbne 3 Aar før Afskedigelsen (Døden).

Hvis Understøttelsesalderen er mindre end 3 Aar, udgør Understøttelsesindtægten Gennemsnittet af Lønningsindtægten i hele Tjenestetiden efter det fylde 30. Aar.

§ 4.

Understøttelserne til det efter den 1. Oktober 1919 afskedigede Personale beregnes efter Reglerne i § 55, Stk. 6, i Lov Nr. 489 af 12. September 1919 om Statens Tjenestemænd, idet Personalets Aarslønninger — heri ikke medregnet midlertidigt Tillæg eller Honorarer for Redningsforetagender eller Kvartalsøvelser e.l. — betragtes som Pensionsindtægt (Understøttelsesindtægt), jfr. samme Lovs § 55, Stk. 3. Til det derefter udfundne Grund-Understøttelsesbeløb lægges det til enhver Tid for Redningspersonalet fastsatte midlertidige Tillæg.

§ 5.

For Enker efter det i § 1 anførte Personale fastsættes Understøttelserne saaledes:

a. Naar Manden endnu ikke var understøttelsesberettiget, $\frac{1}{5}$ af Mandens Lønningsindtægt.

b. Naar Manden ikke havde opnaaet en Understøttelsesalder af over 5 Aar, $\frac{1}{5}$ af Mandens Understøttelsesindtægt.

c. Naar Mandens Understøttelsesalder var over 5 Aar, $\frac{1}{3}$ af Mandens Understøttelsesindtægt.

Til det udfundne Beløb lægges det til enhver Tid for Personalet fastsatte midlertidige Tillæg.

§ 6.

For det før den 1. Oktober 1919 afskedigede Personale og Enker efter dette har det sit Forblivende med de hidtil udbetalte fordoblede Understøttelser, jfr. Ministeriets Skrivelser af 10. Maj 1920, Nr. 1364 og 1365 til henholdsvis det nørrejydske og Bornholms og Møens Redningsvæsen.

§ 7.

Den, hvem Understøttelsen en Gang er tildelt, kan vente at beholde samme for Livstid, medmindre vedkommende ved Dom maatte blive funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling.

§ 8.

Den en Enke tilstaaede Understøttelse bortfalder, saafremt hun indgaar nyt Ægteskab.

§ 9.

Samtlige Understøttelser udbetales bagud med $\frac{1}{4}$ i Begyndelsen af hvert Kvartals sidste Maaned, altsaa i Maanederne Juni, September, December og Marts, og de hermed forbundne Udgifter vil være at opføre i Redningsbestyrernes Pengeregnskaber for vedkommende Maaned under Konto D. b.

§ 10.

Første Gang de i §§ 4 og 5 omhandlede Understøttelser udbetales, vil en Beregning af disse af Redningsbestyrerne være at indsende til Ministeriet.

§ 11.

De i §§ 4 og 5 omhandlede Understøttelser udbetales første Gang for April Kvartal 1921 og faar ikke tilbagevirkende Kraft.

§ 12.

I alle Tilfælde af Tvivl med Hensyn til Understøttelsernes Tildeling, Beregning m. v. indhentes Ministeriets Afgørelse.

S. Brorsen.

